

ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม กรณีจัดทำโครงการจ้างสำรวจและออกแบบ ถนนลาดยางทางหลวงชนบท จำนวน ๓๐ สายทาง เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายสำรวจและออกแบบ สำนักช่าง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา และต่อมาได้ถูกฟ้อง ต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ซึ่งศาลได้ประทับรับฟ้องไว้พิจารณาเป็นคดี หมายเลขดำที่ อท ๔๘/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวจึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๕ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่ เป็นคำสั่งทางปกครอง ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น จึงมีหนังสือ ที่ ยล ๕๑๐๐๑/๐๘๐๖ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์พร้อมสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๕ แล้วเห็นว่า แม้คำสั่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่ จะเป็นคำสั่งพนักงาน ซึ่งถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ที่ไม่จำต้องให้คู่กรณีมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดง พยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ตาม แต่คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่มี ผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องระบุนิติการยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามมาตรา ๔๐ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้งการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหยุดการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ นั้น ไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงาน ส่วนท้องถิ่นกำหนดเรื่องการให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้อง นำประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หมวด ๓ ข้อ ๑๓ ถึงข้อ ๒๓ ที่กำหนด เรื่องการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนซึ่งเป็นบทกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่ง มาใช้บังคับ ทั้งนี้ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้มีมติเห็นชอบให้พักราชการผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

/และมาตรา ...

และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการดังกล่าว ประกอบกับการให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ถือเป็นผลโดยตรงของกฎหมาย โดยมีต้องออกคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่อีก แต่การให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่บัญญัติให้นำความในมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลมนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นเรื่องเสรีจที่ ๑๓๓๙/๒๕๖๓ ว่า จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการผู้นั้น โดยมีการออกคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ซึ่งคำสั่งดังกล่าวถือเป็นคำสั่งทางปกครองและต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ไม่สามารถมีผลใช้บังคับย้อนหลังได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งยังส่งผลให้เกิดสิทธิในการเรียกเงินหรือทรัพย์สินที่ผู้ฟ้องคดีได้รับตั้งแต่วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ จนถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ (วันปฏิบัติหน้าที่วันสุดท้าย) คืนแก่ผู้ฟ้องคดี ได้แก่ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินค่าตอบแทน เงินพื้นที่พิเศษ เงินโบนัส และเงินค่าฝึกอบรมสถาบันพัฒนาบุคลากรส่วนท้องถิ่น เป็นต้น รวมเป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่า ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาแจ้งตามหนังสือจังหวัดยะลา ที่ ยล ๐๐๒๓.๔/๓๘๑๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เรื่อง ทหารือกรณีการอุทธรณ์คำสั่งให้ข้าราชการที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดหยุดปฏิบัติหน้าที่ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งตามหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ยล ๕๑๐๐๑/๐๘๐๖ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๕ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษามาในคำฟ้อง โดยขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ที่พิพากษาไว้ชั่วคราวก่อนการพิพากษา ศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ ยกคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า สืบเนื่องจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีคำวินิจฉัยในคดีหมายเลขแดง ที่ ๒๔๔-๒-๕๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ว่าผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใดเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๗ และมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ต่อมา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ได้ประทับฟ้องไว้เป็นคดีอาญา คดีหมายเลขดำที่ อท ๔๘/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่บัญญัติให้นำมาตรา ๘๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาใช้บังคับแก่การหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลมโดยในกรณีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น การหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งเป็นไปโดยผลของกฎหมาย เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องแล้วจะมีผลให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่โดยไม่จำต้องดำเนินการใด ๆ ต่อไป แต่ในกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น เมื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ประทับฟ้องแล้วโดยไม่มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ย่อมส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา การหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงเป็นไปตามมาตรา ๙๓ ประกอบกับมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ได้พิจารณาและมีมติสรุปได้ว่า เมื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้มีคำสั่งประทับฟ้องคดีอาญาไว้แล้ว นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมีคำสั่งตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เพื่อให้ข้าราชการซึ่งถูกฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้สอดคล้องกับผลตามมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๓๙/๒๕๖๓ เรื่อง การหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

/ตามพระราช...

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งสรุปได้ว่า การนำบทบัญญัติที่ใช้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยอนุโลมตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ให้นำมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกฟ้องคดี โดยอนุโลมนั้น การนำมาใช้บังคับจึงต้องปรับใช้ให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้น ๆ เมื่อมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงต้องมีคำสั่งตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เพื่อให้ข้าราชการซึ่งถูกฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้สอดคล้องกับผลตามมาตรา ๙๓ ประกอบกับมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่ จึงถือว่าชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับ “การหยุดปฏิบัติหน้าที่” มิใช่เรื่องของกระบวนการสอบสวนทางวินัย จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่อย่างใด นอกจากนี้ คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่ มีลักษณะเป็นการสั่งพักงาน อันถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงต้องอยู่ภายในบังคับมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งบัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้ยันต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งบัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา... และให้นำมาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม ตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกฟ้องคดีจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เมื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบประทับฟ้องคดีอาญาไว้พิจารณา จึงเห็นว่าเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้โดยเฉพาะให้คำสั่งทางปกครองมีผลย้อนหลังได้ ผู้ถูกฟ้องคดี

/จึงสามารถ...

จึงสามารถออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่ โดยให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ อันเป็นวันที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ประทับฟ้องคดีไว้พิจารณาเป็นคดีหมายเลขดำที่ อท ๔๘/๒๕๖๓ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับผลตามมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๙๑ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน วรรคสอง บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม จากข้อกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าหลักการและเจตนารมณ์ของมาตรา ๙๓ วรรคสอง ที่บัญญัติให้นำความในมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม หมายถึงใช้ได้ตามความเหมาะสมหรือเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งการนำมาใช้โดยอนุโลมกรณีนี้ หมายถึงเฉพาะการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น ไม่ได้หมายถึงการหยุดปฏิบัติหน้าที่แต่อย่างใด โดยมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ... บทบัญญัติดังกล่าวมิได้บัญญัติเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้อย่างชัดเจน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ต้องมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้อย่างชัดเจน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องนำประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หมวด ๓ การสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ซึ่งเป็นกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่งมาบังคับใช้ สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า มาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

/พ.ศ. ๒๕๖๑ ...

พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกฎหมายที่บัญญัติให้อำนาจไว้โดยเฉพาะให้คำสั่งทางปกครองมีผลย้อนหลังได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสามารถออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ อันเป็นวันที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ประทับฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า แม้การหยุดปฏิบัติหน้าที่จะมีใช้กระบวนการสอบสวนทางวินัยก็ตาม แต่การหยุดปฏิบัติหน้าที่ถือเป็นคำสั่งพักงาน ตาม (๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และผู้ฟ้องคดี เห็นว่ามีใช้ข้อยกเว้น ตามมาตรา ๔ (๘) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจึงต้องอยู่ภายใต้หลักการทำคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่โดยมีผลย้อนหลังไปนับแต่วันที่ศาลประทับฟ้องจึงต้องมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ อย่างชัดเจน มิเช่นนั้นผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่สามารถดำเนินการออกคำสั่งย้อนหลังได้ ตามหลักความไม่มีผลย้อนหลังของนิติกรรมทางปกครอง นอกจากนี้ ตามหนังสือจังหวัดยะลา ที่ ยล ๐๐๒๓.๔/๓๘๑๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เรื่อง หารือกรณีการอุทธรณ์คำสั่งให้ข้าราชการที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด หยุดปฏิบัติหน้าที่ นั้น จังหวัดยะลาเห็นว่า การหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ยังไม่มีหลักเกณฑ์หรือแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน จึงมีหนังสือหารือในประเด็นอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีการหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาข้อหารือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ทราบผลการพิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี ยึดถือตามคำให้การ

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และพยานหลักฐานอื่น ในสำนวนคดีด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีคำวินิจฉัยเป็นคดีหมายเลขแดง ที่ ๒๔๔-๒-๕๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ชี้มูลว่า ผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้ามีส่วนได้เสีย

/เพื่อประโยชน์...

เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น และฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือ
 ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น
 การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๗ และมีมูล
 ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์
 ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้
 ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม
 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงส่งคำวินิจฉัยพร้อมสำนวนการ
 สอบสวนไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดี ต่อมา พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดี
 เป็นจำเลยต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ และศาลได้ประทับรับฟ้องไว้เป็นคดี
 หมายเลขดำที่ อท ๔๘/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ ส่วนการดำเนินการทางวินัยนั้น
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๑๐๑ (สปภ.๙)/๐๓๒๒ ลงวันที่
 ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดสงขลาพิจารณาดำเนินการทางวินัย
 กับผู้ฟ้องคดี แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีโอนย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง)
 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ที่ ๘๐๔/๒๕๖๓
 ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดสงขลาจึงมีหนังสือองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดสงขลา ที่ สข ๕๑๐๑๒/๕๗๔๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณา
 ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 จังหวัดยะลา ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๔ มีมติให้รอมติทบทวนของ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือองค์การบริหารจังหวัดส่วนยะลา ลับ ที่
 ยล ๕๑๐๐๑/๒๔๗๔ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาหาหรือว่า ผู้ฟ้องคดี
 จะต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
 รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ หรือชะลอการหยุด
 ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรอผลการพิจารณาการทบทวนมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๙
 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันหรือไม่ หลังจากนั้น อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 ได้มีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๗๘ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ แจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา
 ว่า คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔
 เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ได้เคยพิจารณาในประเด็นเดียวกันนี้และมีมติว่า เมื่อศาลอาญา
 คดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้มีคำสั่งประทับฟ้องคดีอาญาไว้แล้ว นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด
 ต้องมีคำสั่งตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเพื่อให้ข้าราชการซึ่งถูกฟ้องคดีหยุดปฏิบัติ
 หน้าที่ เพื่อให้สอดคล้องกับผลตามตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
 รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หลังจากนั้น คณะกรรมการ

/ข้าราชการ...

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบให้พักราชการผู้ฟ้องคดี โดยให้ฝ่ายเลขานุการไปศึกษาระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิต่าง ๆ ของผู้ฟ้องคดีนำเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอีกครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๕ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี และต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาได้มีหนังสือ ที่ ยล ๐๐๓๒.๔/๓๘๑๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีสรุปได้ว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่ มีลักษณะเป็นการสั่งพักงานอันถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงต้องอยู่ภายในบังคับมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งบัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้ยันต่อบุคคล ตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป จึงเป็นไปตามหลักการทำคำสั่งทางปกครองไม่มีผลย้อนหลัง เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ และเมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งบัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้อง ตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา... และให้นำความในมาตราดังกล่าวมาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม ตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกฟ้องคดีจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เมื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบประทับฟ้องคดีอาญาไว้พิจารณา จึงเห็นว่าเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้โดยเฉพาะให้คำสั่งทางปกครองมีผลย้อนหลังได้ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๑๐๐๑/๑๘๐๖ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อเปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ... มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้ยันต่อบุคคลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนชั้น เงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด แต่สำหรับการออกคำสั่งแต่งตั้งและการให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน และประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๓ กำหนดว่า การสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้ ข้อ ๑๔ กำหนดว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการ เพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ (๒) ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต หรือเกี่ยวกับความประพฤติ หรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ โดยพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการ อาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ... ข้อ ๑๗ กำหนดว่า การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่ (๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุม หรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก... และข้อ ๑๘ วรรคสอง กำหนดว่า เมื่อได้มีคำสั่งให้

/ข้าราชการ...

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการแล้วต้องมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน...

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ซึ่งมีความผิดผู้ฟ้องคดีสรุปได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็น คณะกรรมการตรวจรับโครงการจ้างสำรวจและออกแบบถนนลาดยางทางหลวงชนบท จำนวน ๓๐ สายทาง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เข้าไปรับจ้างช่วงสำรวจเส้นทางให้กับบริษัท คู่สัญญา โดยใช้เครื่องมือขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เป็นการกระทำที่มีมูลความผิด ทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์ สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น และฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๗ และมีมูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ให้ส่งรายงาน ส่วนงานการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัย ไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ฟ้องคดี และส่งรายงานส่วนงานการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อ ดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ตามฐานความผิดดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ (๑) และ (๒) และมาตรา ๙๘ วรรคสี่ แล้วแต่กรณีต่อไป โดยประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ส่งสำเนารายงานและส่วนงานการไต่สวนดังกล่าวให้นายกองการบริหาร ส่วนจังหวัดสงขลาเพื่อให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี และเนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับ การโอนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา นายกองการบริหาร ส่วนจังหวัดสงขลาจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ ส่งเรื่องและเอกสารให้ผู้ถูกฟ้องคดี ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔ ยื่นคำชี้แจงและ พยานหลักฐานผ่านผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนมติตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และกรณียังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำหรับในส่วนของ การชี้มูล ความผิดอาญา พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล ต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ซึ่งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ได้ประทับรับฟ้องเป็นคดีหมายเลขดำที่ อท ๔๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ ต่อมา

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีได้เสนอขอความเห็นชอบการสั่งพักราชการผู้ฟ้องคดีต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๓ ประกอบกับมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา การออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลแก่ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ก่อนออกคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลาเสียก่อน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบให้พักราชการผู้ฟ้องคดี โดยให้ฝ่ายเลขานุการไปศึกษาระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิต่าง ๆ ของผู้ฟ้องคดี นำเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอีกครั้ง กรณีจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้แล้ว ซึ่งการสั่งให้พักราชการกับการสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้เป็นการชั่วคราว แม้จะมีถ้อยคำแตกต่างกัน แต่ก็มีหลักการเป็นนัยอย่างเดียวกัน กล่าวคือ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หากยังคงปล่อยให้ผู้ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป ดังนั้น แม้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา จะไม่มีมติเห็นชอบให้พักราชการผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบจะมีคำพิพากษา ซึ่งเป็นถ้อยคำที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ก็ไม่เป็นสาระสำคัญถึงขนาดที่จะทำให้คำสั่งที่พิพากษาเสียไปเพราะเหตุการใช้ถ้อยคำดังกล่าวแตกต่างกันแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้ฟ้องคดีนั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป และโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศคณะกรรมการข้าราชการ

/บริหาร...

บริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้ให้อำนาจแก่ผู้ถูกฟ้องคดีในการออกคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ที่มีผลย้อนหลังกลับไปก่อนวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งอันเป็นผลร้ายต่อผู้รับคำสั่งได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่โดยมีผลย้อนหลังจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีบันทึกข้อความ กองการเจ้าหน้าที่ ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม ที่ ยล ๕๑๐๐๘/๑๕๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับหนังสือดังกล่าวในวันเดียวกัน กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งที่พิพาทเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง ระดับกลาง) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ดังนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นับตั้งแต่วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ จนถึงวันก่อนวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งที่พิพาท คือ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า มาตรา ๙๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้นำมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันมาใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกฟ้องคดีจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เมื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบประทับฟ้องคดีอาญาไว้พิจารณา จึงเห็นว่าเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้โดยเฉพาะให้คำสั่งทางปกครองมีผลย้อนหลังได้ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น... และมาตรา ๙๓ วรรคสอง บัญญัติให้นำความในมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวแล้วจะเห็นว่า การนำความในมาตรา ๘๑ ที่บัญญัติให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นมาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม นั้น ย่อมหมายความว่า การนำเรื่องการหยุดปฏิบัติหน้าที่มาใช้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องนำมาใช้ให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทด้วย โดยต้องใช้ด้วยความระมัดระวังและต้องตีความโดยเคร่งครัด มิให้ขัดกับหลักกฎหมายทั่วไปและหลักการของกฎหมายที่นำมาอนุโลมใช้ด้วย และเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบ

/บริหาร...

บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒) มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่อง "การหยุดปฏิบัติหน้าที่" ซึ่งเป็นกรณีที่ใช้กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้โดยเฉพาะ กรณีจึงต้องนำหลักเรื่อง "การสั่งให้พักราชการ" หรือ "การสั่งให้ออกจากราชการ" ซึ่งเป็นบทกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่งมาปรับใช้ และเป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งการออกคำสั่งให้พักราชการนั้น ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่ผู้ซึ่งถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุม หรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับกุมในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก ซึ่งโดยสภาพเมื่อผู้ถูกสั่งพักราชการถูกควบคุม หรือขัง ย่อมไม่สามารถไปปฏิบัติราชการได้อยู่แล้ว และเมื่อได้ออกคำสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดพักราชการแล้วต้องมีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๗ (๑) และข้อ ๑๘ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กรณีจึงสอดคล้องกับหลักกฎหมายทั่วไปตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้ยันต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป ดังนั้น ในกรณีที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบประทับฟ้องข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องมีคำสั่งแล้วแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่โดยพลันเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๘๑ ประกอบกับมาตรา ๙๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นและพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งเป็นหลักกฎหมายทั่วไป คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ได้ประทับฟ้องคดีที่อัยการสูงสุดโดยพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๙ ฟ้องผู้ฟ้องคดีนี้เป็นจำเลยที่ ๓ ในคดีหมายเลขดำที่ อท ๔๘/๒๕๖๓ ตั้งแต่วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกฟ้องคดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา จึงมีหน้าที่ต้องออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่แล้วมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยพลัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีละเลย เพิกเฉยมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย กลับปล่อยให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการเรื่อยมาเป็นระยะเวลากว่า ๑ ปี กับอีก ๖ เดือน แล้วเพิ่งมาออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่มีผลย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙

/ประทับฟ้อง...

ประทับฟ้องไว้พิจารณา โดยอ้างว่าเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้โดยเฉพาะให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลย้อนหลังจึงไม่อาจรับฟังได้

พิพากษาเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ที่ ๑๒๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหยุดปฏิบัติหน้าที่ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นับตั้งแต่วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ จนถึงวันก่อนวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว คือ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งดังกล่าว

นางสาววันเพ็ญ แซ่เอี้ย
ตุลาการศาลปกครองยะลา

นายพัฒนา คูศรีพิทักษ์
รองอธิบดีศาลปกครองยะลา

นายอชวรรณ อุทัยรังษี
ตุลาการศาลปกครองยะลา

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะ

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมมาศ รัฐพิทักษ์สันติ

